

תפקידים בליבת הניהול של הפרויקט; שילוב משרד החינוך בפרויקט ובכלל זה בחינת התכנים המועברים במרכזים; בדיקה בנוגע לקהל היעד של הפרויקט; מדידה של אפקטיביות הפרויקט על ידי גורם מקצועי בלתי תלוי; וניתוח מודל ההפעלה של המרכזים החדשים". על פי המבקר, "המעקב העלה כי ליקויים יסודיים שצוינו בדו"ח הקודם לא תוקנו. בעיות אלה פוגעות בהשגת יעדי הפרויקט. משרד מבקר המדינה מעיר למשרד האוצר כי לא באו על פתרוןם ליקויים יסודיים הקיימים בפרויקט במשך שנים ואשר כבר הוער עליהם בדו"ח הקודם. אין די בפעולותיו של מטה התקשוב הממשלתי במשרד האוצר כדי להבטיח פעילות יעילה ושוטפת של מרכזי להב"ה. על משרד האוצר לנקוט את הצעדים הנדרשים לשם תיקון כל הליקויים שצוינו בביקורת הקודמת ובמעקב, כדי שהמרכזים יוכלו לממש את הפוטנציאל הטמון בהם וכדי שיעדי של פרויקט חשוב זה יושגו".

מספרם של מרכזי להב"ה בכ-140%, ואילו התקציב שהוקצה לצורך הפעלתם גדל רק בכ-89%. בשל כך, פעילותם של המרכזים מצומצמת וחסרה - במרכזים הוותיקים חסרים מדריכים וכלל המרכזים סובלים ממחסור בתשתיות וציוד. מצב זה פוגע ביכולת המרכזים להשיג את יעדי הפרויקט באופן מיטבי".

בדברי הסיכום כותב המבקר, כי "פרויקט להב"ה להקטנת הפערים הדיגיטליים בחברה הישראלית הוא פרויקט שנועד להעניק לאוכלוסיות חלשות ומעוטות יכולת הזדמנות לרכוש ידע, כלים ומיומנויות דיגיטליות העשויים לסייע להן להשתלב בשוק העבודה ובחיי היום-יום. מכאן חשיבותו הרבה של הפרויקט. בביקורת הקודמת, משנת 2011, נמצאו ליקויים מהותיים באשר לאופן ניהולו של הפרויקט. אלה חייבו בדק בית יסודי ונקיטת צעדים לטיפול בליקויים ובכשלים, ובכללם תקנון של

רק שיעור זניח מכלל מאגרי המידע שבישראל החייבים ברישום - אכן רשומים

על פי הדו"ח, משרד מבקר המדינה הצביע על תופעה זו כבר בתחילת שנות התשעים של המאה העשרים, ולמעשה היא קיימת כבר מאז שנחקק החוק בשנת 1981 והולכת ומחריפה עם ההתפתחות הטכנולוגית

יסי הטוני

בשנת 1981 נחקק חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981. "בשל הפגיעה הפוטנציאלית הגלומה במאגרי מידע יחיד בחוק פרק לנושא זה, ונקבעה בו חובה לרישום מאגרי מידע בפנקס שמנהל רשם מאגרי המידע. לצד חובת הרישום מטיל החוק חובות מהותיות על בעל מאגר מידע והמחזיק

הן העובדה שהחוק קובע חובה לרישום מאגרי מידע אצל רשם מאגרי המידע, רק שיעור זניח מכלל מאגרי המידע שבישראל החייבים ברישום, אכן רשומים, כך קובע מבקר המדינה, השופט בדימוס יוסף שפירא, בדו"ח-64' שהוציא.

על פי הדו"ח, משרד מבקר המדינה הצביע על תופעה זו כבר בתחילת שנות התשעים של המאה העשרים, ולמעשה היא קיימת כבר מאז שנחקק החוק (בשנת 1981) והולכת ומחריפה עם ההתפתחות הטכנולוגית, שהביאה להגדלת מספר מאגרי המידע הקיימים בשיעור ניכר ביותר.

"מידע פרטי הוא בעל ערך"

"הזכות לפרטיות היא אחת מזכויות האדם החשובות בישראל", נכתב, "עם חקיקת חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו אף הוקנה לה מעמד חוקתי על חוקי. לפי חוק היסוד כל רשות מרשויות השלטון חייבת לכבד את הזכויות המעוגנות בחוק היסוד, ומוטלת על המדינה החובה להגשים את הזכויות החוקתיות לכבוד ולפרטיות. מנגד, מידע פרטי הוא בעל ערך רב, לרבות ערך כלכלי, ולכן לחברות מסחריות ולגופים אחרים אינטרס ברור באיסופו ובשמירתו במאגרי מידע. בנוסף, בידי רשויות המדינה מידע רב על בני אדם, הנוגע לכל היבטי חייהם, וקיים חשש שיעשה בו שימוש שלא למטרה שלשמה הוסמכו הרשויות לאספו. מאגרי מידע עלולים לסכן, בעצם קיומם, את הפרטיות, ועל כן יש צורך בקביעת מנגנונים ייחודיים להגנה עליהם. צורך זה מתעצם בשל ההתפתחות הטכנולוגית מרחיקת הלכת של העשורים האחרונים, שהביאה עמה שינויים באופן שבו מידע נאסף ומעובד ובשימושים הנעשים בו".

"מוטלת על המדינה החובה להגשים את הזכויות החוקתיות לכבוד ולפרטיות"

בו, בהן אחריות לאבטחת המידע האגור במאגר, שמירת סודיות המידע והימנעות משימוש בו שלא למטרה שלשמה נמסר", נכתב. האחריות לרישום מאגרי המידע, לפיקוח ולבקרה עליהם הוטלה על